

Marges més amples per protegir els cereals de males herbes

Proposta d'una recerca on participa la UdL publicada a 'Weed research'

Deixar marges més amples als camps de cereals pot reduir les males herbes que redueixen el rendiment del cultiu, com la rosella (*Papaver rhoeas*), l'escaldaboques (*Bromus diandrus*) o el margall (*Lolium rigidum*). Així ho posa de manifest una recerca en la qual ha participat la Universitat de Lleida (UdL) i que s'ha publicat a la revista *Weed research* [<https://onlinelibrary.wiley.com/journal/13653180>]. Es tracta del primer estudi que proposa una tipologia de límits en camps de cultiu a la zona mediterrània d'Europa.

Els investigadors de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària (ETSEA) de UdL, la Universitat de Saragossa, el Centre d'Investigació i Tecnologia Agroalimentària d'Aragó (CITA [<https://www.cita-aragon.es/>]) i l'Institut d'Agricultura Sostenible del CSIC [<http://www.ias.csic.es/>] a Còrdova han analitzat més de 230 camps de Catalunya, Aragó i Andalusia. Així han establert fins a cinc tipus de límits, que van des dels estructuralment senzills fins a estructures complexes.

La principal conclusió és que els marges més estrets i plans contenen moltes de les espècies de males herbes anuals que es troben també al centre de camp i amb gran abundància. En canvi, els marges de més de tres metres i amb cert pendent acullen espècies que no solen trobar-se dins dels camps dels cereals, plantes perennes típiques del territori procedents de les taques circumdants de la vegetació natural, com el siscall (*Salsola vermiculata*), l'argelada (*Genista scorpius*) o la farigola (*Thymus vulgaris*) que no suposen un problema pels cultius.

L'estretor d'un marge fa que sigui més fàcilment pertorbable, és a dir, que li arribin restes d'herbicides i fertilitzants, tot afavorint les espècies anuals que perjudiquen els cultius. "Amb els marges més amples, les espones no seran una font de mala herba per dins del camp. Erròniament de vegades veiem que les espones es pertorben mecànicament, es cremen o s'hi aplica herbicides. Quan això succeeix les plantes infestants dels camps troben en aquests marges refugi i s'hi instal·len potenciant futures infestacions dels camps", explica l'investigador de l'ETSEA Xavier Oriol Solé-Senan. "En canvi, les espècies perennes redueixen la captació de les males herbes anuals", afegeix.

Espona estreta dominada per espècies perennes / Foto: Xavier O. Solé-Senan (ETSEA-UdL)

[Descarregar foto \(crèdits: Xavier O. Solé-Senan\)](#)

La recerca proposa una millor gestió dels marges dels cultius de cereals "per combinar objectius ambientals i de producció". A més, els investigadors asseguren que la protecció de les espones pot també ajudar a conservar espècies rares de males herbes, que en altres països com França o Anglaterra estan protegides per la legislació.

Més informació

[Article The structural classification of field boundaries in Mediterranean arable cropping systems allows the prediction of weed abundances in the boundary and in the adjacent crop \[](https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/wre.12366)

[https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/wre.12366 \]](https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/wre.12366)